

Fra larvikitt til drøm i marmor

I mange år tenkte ikke Inger Sannes (55) over at hun vokste opp på en larvikittgård i Tjølling. Det var hjemme. Men da hun for åtte år siden hogget i marmor for første gang, kjente hun det som å være kommet hjem. Til steinen.

Nå ligger en skulptur i 12 tonn hvit marmor på et skip på vei fra Carrara til New York. Den har fått navnet «Elements», og skal pryde inngangspartiet til Christopher Newport University, og være selve logoen til det temmelig nye og suksessrike universitetet.

– Det er det største oppdraget mitt til nå, sier Inger Sannes på telefon fra Pietrasanta i Italia.

Hun sendte en mail til redaksjonen med flere bilder av skulpturen som var på vei til USA. Den skulpturen var det noe kjent med.

I mai var jeg i Galleri Sem i Pietrasanta for å skrive om Knut Steen. Jeg la merke til skulpturen fordi den var imponerende og vakker i sin hvithet. Knut Steens faste «artegiani», Sergio, med avispirhatt og sigar, hogget den. Bildet sto til artikkelen om Knut Steen.

Nå viser det seg at kunstneren bak er Inger Sannes fra Spetalen i Tjølling. Vokst opp på en gård med et lite steinbrudd der de tar ut den mørkeste Blue Pearl larvikitt.

– Jeg dro fra Tjølling da jeg var 18. Da flyttet jeg til Oslo, fikk barn og ble sykepleier, forklarer Inger Sannes.

Hun fikk tidlig sans for administrasjon og ledelse, tok utdanning på Universitetet og BI. Inger Sannes ble leder for Voksentoppen, og så headhunted til å jobbe med organisasjonsutvikling i Accenture, der hun blant annet jobbet med det nye Rikshospitalet.

– Til slutt satt jeg som principal for IBM Norden, en spennende og godt betalt jobb i Stockholm.

Men i år 2000 tok hun og hennes svenske mann, Magnus Wickman, et halvt sabbatsår. De dro til Carrara.

– Jeg ville trekke meg tilbake og ikke være flink, sier hun selvironisk på telefon.

Businesskvinnen bestemte seg for å arbeide med skulptur.

– Det var som å komme hjem, sier hun enkelt.

I ettertid kan hun se at hun alltid har vært flink til å tegne, og at hun drømte om kunsthøgskolen som 18-åring. Men så fikk hun barn, bare 19 år gammel.

– Nå har jeg levd av kunsten i fem år.

Inger Sannes forteller at IBM ga henne mulighet for permisjon og deltidsjobber så hun fikk økonomisk sikkerhet de første årene.

Nå bor mannen i Stockholm og hun utenfor Pie-

trasanta i ti av årets måneder.

– Det er jo dette livet jeg har. Barna er store. Og jeg tror at min bakgrunn i business har lært meg å ta sjanser. Å ikke være så redd for å mislykkes.

Hun og mannen har kjøpt et bitte lite hus i fjellet 400 meter ovenfor Pietrasanta. Capezzano Monte heter den lille byen.

– Jeg står opp i sekstiden og gjør mine ritualer, som Chi-Gong for å være helt til stede i det jeg gjør. Så går jeg en halv time gjennom en olivenlund til Pietrasanta og Studio Sem, der jeg arbeider.

Her møtte hun blant annet Knut Steen. Det var midt i alt styret om Kong Olav skulpturen.

– Knut var syk og ble nesten blind i en periode. Det var sterkt å se hans dedikasjon til kunsten. Han jobbet via kunsthåndverkerne selv om han var syk. Han hadde kraft til å stå i smerten. I den vanskelige tiden lykkes han i å skape helt nye uttrykk i en alder av 82 år – vakre reliefflignende skulpturer.

Inger Sannes lærte mye av å være i samme studio som Knut Steen. Hun så hvordan han bruker lys og skygge i arbeidet med sine skulpturer.

– Vi har et fint samarbeid mellom kunstnere og kunsthåndverkere i Studio Sem. «Artegianiene» vier jo sine liv til å jobbe for kunstnerne.

Oppdraget for det amerikanske universitetet fikk hun ved en tilfeldighet.

Stiftelsen for offentlig utsmykning i Newport News, Virginia, kom til Pietrasanta og likte en annen skulptur Inger Sannes jobbet med. Hun ble invitert til konkurransen om utsmykningen ved Christopher Newport University.

– Jeg laget to modeller til konkurransen. En i larvikitt og denne i marmor som vant.

Skulpturen «Elements» symboliserer forholdet mellom universitetet og studentene, nye ideer og ny vind som gir kraft til seilene.

– På den skulpturen har håndverkerne på Studio Sem gjort nesten alt hoggearbeidet. Keara Mc Martin, direktøren for Studio Sem, og jeg brukte to måneder for å finne steinblokk. Jeg hadde sikkert brukt 3-4 år hvis jeg skulle gjort alt alene.

Inger Sannes laget mange modeller. Den største var 60 cm høy. Men den håndverkerne fulgte til slutt, var av gips.

Sergio er 72 år og selve mesteren i Pietrasanta, som blant annet har jobbet for Henry Moore. Han arbeider alltid med en hatt på hodet som er brettet

Å lytte: – Det er spennende å rette fokus innover, mot den intuitive siden. Å lytte til det abstrakte språket i mine egne drømmer, sier Inger Sannes.

Største oppdrag: Inger Sannes «Elements» da den sto ferdig i Pietrasanta, før overfarten til New York.

12 tonn: Det var godt å få hjelp til å hogge ut den store skulpturen «Elements», som skal stå på Christopher Newport University i USA.

av avispir, og han puster gjennom sigaren. Han har jobbet for Inger Sannes på «Elements».

– Jeg hogger hele tiden selv også. De små og halvstore skulpturene. Det er spennende å rette fokus innover, mot den intuitive siden. Å lytte til og tolke det abstrakte språket i mine egne drømmer.

Hun føler seg heldig. Som kan leve i Pietrasanta i bunnen av marmorfjellene. Suge til seg kraften fra mange hundre års tradisjoner innen kunst og håndverk.

Lære seg italiensk. Diskutere skulptur med håndverkerne som stort sett bruker ørepropper og heller lytter til steinen.

– Jeg har hatt et stort oppdrag til i år, for Ekeberg restauranten. Nå ligger den på et lager fordi de holder på med utgravninger i området.

«Refleksen» heter den, og skal stå ute foran den kjente funkisrestauranten.

– Skulpturen består av to halvfigurative deler som i en flamencodans.

Hun har bare laget en skulptur i larvikitt.

– Det er først etter at jeg kom til Pietrasanta at jeg virkelig forstår hvor unik larvikitt er, sier Inger Sannes.

Fra larvikittbruddet på Spetalen.

KJERSTI BACHE TEKST
STUDIO SEM FOTO